

[Tinning]

hvert fald slå fast, at hr. Ole Espersens holdning er: folk, der bliver afvist til forfølgelse, fordi de ikke vil aftjene deres værnepligt, det kan vi ikke gøre noget ved. Folk, der bliver afvist til forfølgelse, fordi de er bøsser eller lesbiske, det kan vi heller ikke gøre noget ved.

Hermed er vi så fremme ved den egentlige diskussion, tror jeg, på det her hjørne af sagen. I går talte hr. Ole Espersen, og ved førstebehandlingen talte hr. Niels Helveg Petersen om, at det, der må være sigtet med dette lovforslag, er, at vi hjælper dem, der er mest i nød. Det er ikke vores udgangspunkt, men jeg vil gerne diskutere inden for de rammer.

Det, som hr. Ole Espersen sigter på, er: vi skal nu hjælpe dem, der er mest i nød. Dem, som ikke er så meget i nød, må vi så..., fordi vi kan jo ikke, påstår de herrer, klare så meget af sådan noget.

Så må vi spørge os selv: med den procedure, vi nu har valgt, hjælper vi så dem, der er mest i nød? Når vi diskuterer eksemplet med bøsser og lesbiske fra Grækenland, siger hr. Ole Espersen: ah, nu må hr. Tinning holde op, nu skal vi heller ikke forfalde til alle mulige detaljer, altså alt muligt kan jo ikke være asylgrund, selv om det slet ikke er det, diskussionen drejer sig om. Jamen skal det være afvisningsgrund? Jeg tror, hr. Ole Espersen mener ja. Så risikerer vi altså at afvise nogle folk, der faktisk er mere i nød end andre folk, som vi tager imod, og som vi i nogle tilfælde også giver asyl. Det siger noget om, at dette her er noget jask. Jeg synes, statsministeren skulle forklare os, inden vi sikkert desværre i løbet af kort tid vedtager denne udlændingelovgivning, hvorfor det er så uhyre vigtigt at vedtage en lov gennemarbejdet på et så håbløst ukvalificeret grundlag, som tilfældet er. Statsministeren ved, at det var løgn, da han fyldte den danske befolkning med paniksnak og ballade om 25.000-30.000 asylansøgere i år. Statsministeren ved, at det var polemik og løgn, da han talte om en uoverskuelig tilstrømning af asylansøgere i sin åbningstale. Statsministeren ved, at det var lige præcis lige så meget plat, da justitsministeren i sin skriftlige fremsættelsestale til dette lovforslag talte om 35.000 asylansøgere.

Vi har i retsudvalget fulgt antallet af asylansøgere, siden dette lovforslag blev fremsat. Vi har regnet ud, at det for tallet af asylansøgere på årsbasis betyder noget i størrelsesor-

denen 11.000, 12.000, 13.000. Vi ved, som andre har været inde på, at $\frac{1}{3}$ - $\frac{1}{4}$ aldrig opnår asyl. Det, vi diskuterer, er altså en situation, hvor vi skal tage stilling til, om vi har plads til 7.000-8.000 flygtninge på årsbasis; det er det, der foregår. Derfor må statsministeren forklare, hvorfor han som statsminister synes, det er rimeligt at fylde befolkningen med plat og polemik gennem hele sommeren og i sin åbningstale, for så, når samtlige forudsætninger for lovforslaget fjernes, da bare at tie stille. Hvorfor han synes, det er i orden, at FNs Flygtningehøjkommissariats repræsentant for det nordiske område to gange forsøger at komme i kontakt med ham, fordi han kritiserer vort lands flygtningepolitik, men bare stadig væk bliver siddende og ikke bekymrer sig om det. Hvorfor han synes, det er i orden, at det, der engang varede 6 år og adskillige måneder at få lavet, nemlig en ny udlændingelov, nu skal ændres på 12 dage. Hvorfor han synes, det er i orden i en situation, hvor et af de spørgsmål, vi stillede i går efter andenbehandlingen, ikke engang er besvaret ved tredje behandling, i en situation, hvor Dansk Flygtningehjælp har sagt også til statsministeren, at der overhovedet ikke er noget, der haster, og at folk burde slå koldt vand i blodet og undersøge sagen ordentligt, og hvor vi i dag står og diskuterer, hvordan denne lovgivning kommer til at fungere i praksis, og hvor selv de retspolitiske ordførere stadig væk er uenige, for slet ikke at tale om de mange menige medlemmer af Folketinget, der ikke har haft en jordisk chance for at sætte sig ordentligt ind i denne lovgivning, fordi de har diskuteret kartoffelkur. Hvorfor synes landets statsminister, at det er i orden, den statsminister, som ynder at føre sig frem med talen om Folketingets værdighed, det sted, hvor vi diskuterer tingene alvorligt og seriøst, lægger vægt på en grundig og saglig sagsbehandling og lignende pladder? Hvorfor synes statsministeren, det er i orden at blive ved med at jasse dette her igennem på tolv dage, når der intet er, der begrunder det hastværk? Jeg synes, det mindste, statsministeren kan gøre, hvis nogen gider referere mit indlæg for ham, er at komme og forklare, hvorfor dette her ikke udsættes i det mindste bare en måned.

Første næstformand (Knud Østergaard):